

י. "אם נצר אחד נולד בעשרים ותשעה לאדר ראשון משנה מעברת, ונצר אחד נולד באדר שני באחד בו, ושנת שלש עשרה אינה ^(הב) מעברת, אותו שנולד בעשרים ותשעה לאדר הראשון צריך להמתין ^(הד) עד עשרים ותשעה לאדר בשנת שלש עשרה להיות בן שלש עשרה שנה, ואותו שנולד אחריו באחד באדר השני יהיה בן שלש עשרה שנה כיון שהגיע אחד באדר של שנת שלש עשרה. הגה ומי שנולד באדר ונעשה פד מצנה בשנת העבור ^(הו) אינו נעשה פד מצנה עד אדר השני (תשובת מהרי"מ סימן ט); יא. "עברין שעבר על גזרת העבור ^(הז) או שעבר עברה, אם ^(הח) לא נדוהו נמנה למנון עשרה: יב. *מנדה, * אין ^(פ) מצרפין אותו לכל דבר שצריך עשרה. ואכל מתר להתפלל בבית הכנסת שהוא שם, אלא אם בן פרושו להתמיר עליו ככה: יג. "צריך שיחיו ^(מא) כל העשרה במקום ^(מב) אחד ושלית צבור עמחם. והעומד בתוך תפחת מן האגף

פֶּאֶר הַיָּמִב

התפלה עשרה כל אחד בנפרד (ולא דוקא כל אחד בפני עצמו אלא שלא בקצרות)
 שם קמץ התפלה לבד וקמץ לבד, קודם מניח קדיש וקמץ, ואף על גב שמתחבר
 עשרה יחד אינם יוצאים לחזור ולהתפלל, ולא התפלה נור בקרה לבדה, רק היקב
 יצאנו מי שלא התפלל ויחלל הוא חט ענין אחר, כו. והנמן אצלנו, וכן היקב
 בקמץ בסימן סט רצון שם מה שכתב דאי ליכא (עשרה) נשמה שלא התפלה לא
 ויחלל שניה צבור בלחש כו, ורצון בעשרת קמץ שם בשם הנאון מורה יצאנו וזל:
 ויחלל שניה באר היטב, וכמו שכתב השו"ת עיקב פ"ח פתב במקציל עקב סימן כו.
 ויחלל ויחלל ויחלל קמץ קמץ קמץ שם הור"ח שם נולד שמה שפוטא אינו נעשה
 בר מצוה עד אחר שני, והוא קדברי ה"מ"א ויחל קדש כאן שחולק על מהר"ש הל"ה.
 ויחל שמי"ח בית אפרים חלק אהו סימן טז, רצון בליבו ובאליה רבה סימן תרעה
 ויחל אפרים חלק ויחלל שמה השו"ת ב"ה סימן קמץ שם נולד בראש חודש ויחל
 חסדו ונכשו השנה ויחלל לית לו קה, וכתב באליה רבה דאם בשנה שגולה היה

מַעֲשֵׂה בְּרִיָּה

בדברי המגן אברהם, בדברי מהר"ל אינם רק למאן דאמר דקטן המטל בערסה מצטרף, אבל לפי מה דקיימא לן דקטן המטל בערסה אינו מצטרף, חושב שוטא לא ערפי מוטן המטל בעריסה, ואם כן פשוט יהא הדין להפלה אינם יחזיקו לערפם אפילו בשעת הדחק. ררע עוד, יהא הדין אם היה פקח בתולדה אלא שאחר כך נעשה חושב ששנינו מדברינו (מכר), אם כן בכל שוטא יחשב נפרי גרס ביהוד דעה סימן א בשפתי דעת סעיף קטן כב, וזמ' שזהו עתים חלים ועתים שוטא, בעת שזהו חלים הרי הוא כפקח לכל דבריו (חשו משפט סמינן לה סעיף ט): * יב * מנדה וכו', ואם הנה שכלל בשביל דקדקו בה שכלל ממון קמרי לזכור דעה עמו לכל דבר ששקדושה (ביה יוסף קאם מרש"א וכן משפט פקח מדיד ואור דודו דלא פקח מרש וכן משפט פקח גרסין). ואם היה מתמה שעבר על גזרת הצבור, לא הכיית יוסף מודה, עין שם: * אין מצטרפין וכו'. עין ב"י ביהוד דעה סימן שלד סעיף קטן ב דדקאם אם פרשו או שלא יצטרף, אבל מלשון הפוסקים לא משמע כן, עין בבית יוסף ובכאור האג"א. אחר כך מצאנו בספר שו"ת יחזקאל ביהוד דעה סימן שלד שגם הוא תמה עליו כזה. כתב הרי"ם מנכ"ס להגמלה אפשר שהיה ההוא מצטרף, עין שם טעמו:

שער הציון

ליום עמוד הדומים: יום ב ח משונו משפח : יום ג יג משדי משפח : יום ד יח אלול משפח : יום ה כה אב משפח : יום ו א אב משפח